

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

Kingdom of Cambodia
Religion King
ROYAUME DU CAMBODGE
Nation Religion Roi
Extraordinary Chambers in the Courts of Cambodia
Chambres extraordinaires au sein des tribunaux cambodgiens

អង្គបុរេជំនុំជម្រះ
Pre-Trial Chamber
Chambre Préliminaire

CERTIFIED COPY/COPIE CERTIFIÉE CONFORME
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ត្រូវបានបញ្ជាក់ (Certified Date/Date de certification):
.....18.....11.....2009.....
មន្ត្រីទទួលបន្ទុកសំណុំរឿង/Case File Officer/L'agent chargé
du dossier:.....Ratanak.....

តាងនាមប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ និងតាងនាមអង្គការសហប្រជាជាតិ និងអនុលោមតាមច្បាប់ស្តីពី
ការបង្កើតឱ្យមានអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ដើម្បីកាត់សេចក្តីឧក្រិដ្ឋកម្ម
ដែលបានប្រព្រឹត្តឡើងក្នុងរយៈកាលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ

សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ: ០០២/១៩-០៩-២០០៧/អវតក/កសថស (អបជ២៤)
ចំពោះមុខ: ចៅក្រម រុនាក់ គីមសាន, ប្រធាន
ចៅក្រម Rowan DOWNING
ចៅក្រម នីយ ថុល
ចៅក្រម Katinka LAHUIS
ចៅក្រម ហួត តុធី
កាលបរិច្ឆេទ: ថ្ងៃទី១៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៩

ឯកសារដើម
ORIGINAL DOCUMENT/DOCUMENT ORIGINAL
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ទទួល (Date of receipt/Date de reception):
.....18.....11.....2009.....
ម៉ោង (Time/Heure):.....9:40.....
មន្ត្រីទទួលបន្ទុកសំណុំរឿង/Case File Officer/L'agent chargé
du dossier:.....Uch Arun.....

សាធារណៈ

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចលើសំណើសុំស្វែងរកភស្តុតាង

ដោះបន្ទុកនៅក្នុងឃ្លាំងផ្ទុកឯកសាររួម

សហព្រះរាជអាជ្ញា
ជា លាង
ឃីត ចរិយា
William SMITH
ពេជ្រ សម្បត្តិ
Tarik ABDULHAK

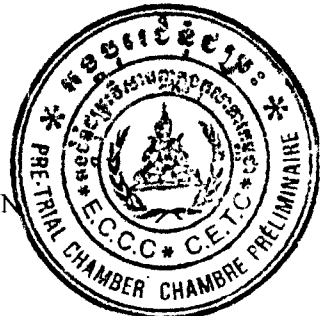
ជនត្រូវចោទ
ខៀវ សំផន
អៀង ធីរិទ្ធ
នួន ជា

មេធាវីជំនួយបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍

ហុង គីមស្តូន Silke STUDZINSKY
ឡា ជុនធី Martine JACQUIN
នី ប៉ាស៊ីយ៉េ Philippe CANONNE
គង់ ពិសី Pierre Olivier SUR
គង់ ពិសី Elizabeth RABESANDRATANA
យុង ផានិត Olivier BAHOUGNE
គីម ម៉េងឃី David BLACKMAN
ម៉ុច សុវណ្ណារី Annie DELAHAIE
ស៊ិន សុវិន Fabienne TRUSSES-NAPROUS
LYMA NGUYEN

សហមេធាវីការពារក្តី

ស សុវិន Jacques VERGÈS
ផាត់ ពៅស៊ាង Diana ELLIS
សុន អរុណា Victor KOPPE
មិចឺល បេស្តម៉ាញ Michiel PESTMAN

អង្គបុរេជំនុំជម្រះ នៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា “អ.វ.ត.ក” បានទទួល “បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ រួមរបស់មេធាវីការពារក្តី ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចរបស់ ក.ស.ច.ស លើសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ ដើម្បីស្វែងរកភស្តុតាងដោះបន្ទុក នៅក្នុងឃ្លាំងផ្ទុកឯកសាររួម (SMD) ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៩” ដែលដាក់ដោយជនត្រូវចោទ អៀង ធីរិទ្ធ, នួន ជា និង ខៀវ សំផន កាលពីថ្ងៃទី២៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៩ (“បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍”)។ “SMD” គឺជាពាក្យកាត់ដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ពាក្យ Shared Materials Drive ដែលមានន័យថា ឃ្លាំងផ្ទុកឯកសាររួម ដែលជាផ្នែកនៃទិន្នន័យអេឡិចត្រូនិចដែលមាននៅ អ.វ.ត.ក។

I. សាវតារនីតិវិធី

- ១. នៅថ្ងៃទី១៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៩ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានចេញដីកាសម្រេចរបស់ខ្លួនលើ សំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ ដើម្បីស្វែងរកភស្តុតាងដោះបន្ទុក ដែលមាននៅក្នុងឃ្លាំងផ្ទុក ឯកសាររួម (“ដីកាសម្រេច”)^១ ដែលដីកានេះបានបដិសេធចោលសំណើដាក់រួមគ្នាដោយសហ មេធាវីការពារក្តី អៀង ធីរិទ្ធ, អៀង សារី និង នួន ជា នៅថ្ងៃទី២០ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៩ (“សំណើសុំ”)^២។
- ២. នៅថ្ងៃទី៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៩ សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ អៀង ធីរិទ្ធ, នួន ជា និង ខៀវ សំផន បានជូនដំណឹងអំពីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍^៣។ សហមេធាវីការពារក្តីបានដាក់សារណាឧទ្ធរណ៍ រួមនៅថ្ងៃទី២៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៩ ដែលពួកគាត់ស្នើសុំឱ្យមានការធ្វើសវនាការសួរដេញដោលផ្ទាល់មាត់^៤។

^១ ដីកាសម្រេចលើសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ ដើម្បីស្វែងរកភស្តុតាងដោះបន្ទុកនៅក្នុងឃ្លាំងផ្ទុកឯកសាររួម (SMD /Shared Materials Drive), ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៩, ឯកសារ D164/2។

^២ សំណើរួមជាបន្ទាន់របស់មេធាវីការពារស្នើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរដើម្បីស្វែងរកភស្តុតាងដោះបន្ទុក ដែលផ្ទុកនៅក្នុងឃ្លាំង ផ្ទុកឯកសាររួម ថ្ងៃទី២០ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៩, D164។

^៣ សៀវភៅចុះបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ថ្ងៃទី៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៩ D164/6។ សៀវភៅចុះបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ថ្ងៃទី៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៩ D164/4។ សៀវភៅចុះបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ថ្ងៃទី៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៩ D164/5។

^៤ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍រួមរបស់មេធាវីការពារក្តី ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចរបស់ ក.ស.ច.ស ស្នើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ ដើម្បីស្វែងរកភស្តុតាងដោះបន្ទុកនៅក្នុងឃ្លាំងផ្ទុកឯកសាររួម ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៩, ឯកសារ D164/4/1 (“បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍”) កថាខណ្ឌ៨។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចលើសំណើសុំស្វែងរកភស្តុតាងដោះបន្ទុកនៅក្នុងឃ្លាំងផ្ទុកឯកសាររួម

- ៣. នៅថ្ងៃទី១០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានដាក់ចម្លើយតបរបស់ខ្លួន^៥។ សហព្រះរាជអាជ្ញាស្នើសុំឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះ សម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃការដាក់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរតែប៉ុណ្ណោះ^៦ និងលើកឡើងអំពីបញ្ហាចោទនៃសិទ្ធិរបស់ខៀវ សំផន ក្នុងការដាក់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេច ដោយសារតែគាត់មិនមែនជាភាគីមួយនៅក្នុងចំណោមភាគីដើមដែលប្តឹង^៧។
- ៤. នៅថ្ងៃទី២០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានសម្រេចកំណត់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានសេចក្តីសន្និដ្ឋានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរតែប៉ុណ្ណោះ និងបង្គាប់ឱ្យភាគីនានាឆ្លើយតបនៅក្នុងរយៈពេលកំណត់ ដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា៨.៤ នៃសេចក្តីណែនាំអនុវត្ត អវតក/០១/ ២០០៧/វិសោធនកម្មលើកទី៤^៨។ នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានបង្គាប់បន្ថែមថា សហមេធាវីការពារក្តី ខៀវ សំផន ត្រូវដាក់សារណាទាក់ទងនឹងការទទួលយកបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ខ្លួន នៅក្នុងរយៈពេលកំណត់តែមួយដូចគ្នា។
- ៥. នៅថ្ងៃទី២៤ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ សហមេធាវីការពារក្តី អៀង ធីរិទ្ធ និង នួន ជា បានដាក់ “ចម្លើយតបរួមរបស់មេធាវីការពារក្តី ទៅនឹងចម្លើយរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា លើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចរបស់ ក.ស.ច.ស ស្តីពីសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ ដើម្បីស្វែងរកភស្តុតាងដោះបន្ទុកនៅក្នុងឃ្លាំងផ្ទុកឯកសាររួម ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៩”^៩។ នៅថ្ងៃជាមួយគ្នានេះដែរ

^៥ ចម្លើយតបរួមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ទៅនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង ធីរិទ្ធ, នួន ជា, ខៀវ សំផន និងអៀង សារី ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ដែលបដិសេធសំណើរួមរបស់មេធាវីការពារក្តី សុំឱ្យបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរដើម្បីស្វែងរកភស្តុតាងដោះបន្ទុកនៅក្នុងឃ្លាំងផ្ទុកឯកសាររួមក្នុងកំពូទ័រ, ថ្ងៃទី១០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩, D164/4/2 (“ចម្លើយតប”)។

^៦ ចម្លើយតប កថាខណ្ឌ១២-១៦។

^៧ ចម្លើយតប កថាខណ្ឌ៨-១១។

^៨ សេចក្តីសម្រេចលើ “សំណើសុំបើកសវនាការសួរដេញដោលផ្ទាល់មាត់” លើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ អបជ២៤ និង អបជ២៥, ចុះថ្ងៃទី២០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩, ឯកសារ D164/4/3។

^៩ ចម្លើយតបរួមរបស់មេធាវីការពារក្តីទៅនឹងចម្លើយរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ទៅលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចរបស់ ក.ស.ច.ស ស្តីពីសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរដើម្បីស្វែងរកភស្តុតាងដោះបន្ទុកនៅក្នុងឃ្លាំងផ្ទុកឯកសាររួមក្នុងកំពូទ័រ, ថ្ងៃទី២៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៩, ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩, ឯកសារ D164/4/4។

សហមេធាវីការពារក្តី ខៀវ សំផន បានដាក់ “គោលជំហររបស់ក្រុមការពារក្តីស្តីពីការអាចទទួលយក បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ប្រឆាំងនឹង “ដីកាសម្រេចលើសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ ដើម្បីស្វែងរកភស្តុតាង ដោះបន្ទុកនៅក្នុងប្លាំងផ្ទុកឯកសាររួម”^{៩០}។ សហមេធាវីការពារក្តីបានដាក់ “សំណើសុំឱ្យពិនិត្យ មើលឡើងវិញនូវ “សេចក្តីសម្រេចទាក់ទងនឹងសំណើសុំឱ្យមានសវនាការតទល់ផ្ទាល់មាត់ ដើម្បី ពិនិត្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដែលធ្វើឡើងនៅក្នុងក្របខណ្ឌនៃសំណុំរឿង អ.ប.ជ២៤ និងអ.ប.ជ២៥” (“សំណើសុំឱ្យពិចារណាឡើងវិញ”)^{៩១}។

៦. នៅថ្ងៃទី២២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានអនុញ្ញាតឱ្យលោក ខៀវ សំផន បន្តចូលរួម នៅក្នុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍^{៩២}។ នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចនេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះក៏បានបង្គាប់ឱ្យសហ- ព្រះរាជអាជ្ញាឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើសុំឱ្យពិចារណាឡើងវិញ។ នៅថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ សហព្រះរាជអាជ្ញា បានដាក់ចម្លើយតបរបស់ខ្លួនទៅនឹងសំណើសុំឱ្យពិនិត្យឡើងវិញ^{៩៣} ស្នើសុំ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបដិសេធទៅលើសំណើសុំឱ្យមានសវនាការផ្ទាល់មាត់។ នៅថ្ងៃទី២០ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៩ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានសម្រេចបដិសេធសំណើសុំពិចារណាឡើងវិញ និងបង្គាប់ឱ្យសហ មេធាវីការពារក្តីដាក់សារណាតបទៅនឹងចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា^{៩៤}។

^{៩០} គោលជំហររបស់ក្រុមការពារក្តីលើការទទួលយកបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ប្រឆាំងនឹង “ដីកាសម្រេចលើសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ ដើម្បីស្វែងរកភស្តុតាងដោះបន្ទុកនៅក្នុងប្លាំងផ្ទុកឯកសាររួម” ថ្ងៃទី២៤ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩, D164/4/5។

^{៩១} សំណើសុំឱ្យពិនិត្យមើលឡើងវិញនូវ “សេចក្តីសម្រេចទាក់ទងនឹងសំណើសុំឱ្យមានសវនាការដើម្បីពិនិត្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដែល ធ្វើឡើងនៅក្នុងក្របខណ្ឌនៃសំណុំរឿង អ.ប.ជ ២៤ និង ២៥” ថ្ងៃទី២៤ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩, D164/4/6។

^{៩២} សេចក្តីសម្រេចលើការទទួលយកបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដែលដាក់ដោយ ខៀវ សំផន និងសេចក្តីបង្គាប់ដល់សហព្រះរាជអាជ្ញា ចុះថ្ងៃទី២២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩, ឯកសារ D164/4/7 ។

^{៩៣} សេចក្តីសង្កេតរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ទៅលើសំណើរបស់ ខៀវ សំផន ដែលសុំឱ្យពិនិត្យឡើងវិញទៅលើសេចក្តីសម្រេច របស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ អំពីសវនាការផ្ទាល់មាត់ ថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩, D164/4/8។

^{៩៤} សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំឱ្យពិនិត្យមើលឡើងវិញនូវសេចក្តីសម្រេច ទាក់ទងនឹងសំណើសុំឱ្យមានសវនាការដើម្បីពិនិត្យ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដែលធ្វើឡើងនៅក្នុងក្របខណ្ឌនៃសំណុំរឿង អ.ប.ជ ២៤ និង ២៥ ថ្ងៃទី២០ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៩, D164/4/9។

៧. នៅថ្ងៃទី២៦ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៩ សហមេធាវីការពារក្តី ខៀវ សំផន បានដាក់ចម្លើយតបទៅនឹង ចម្លើយរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា^{១៥} ។

II. សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តាគីនានា

៨. តាមរយៈបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ខ្លួន ជនត្រូវចោទស្នើសុំឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះសម្រេច (i) បដិសេធ ដីកាសម្រេច (ii) បង្គាប់ឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ពិនិត្យឡើងវិញនូវឯកសារទាំងអស់ដែលបាន ដាក់នៅក្នុងSMD (iii) បង្គាប់ឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ធ្វើរបាយការណ៍នៃការវិភាគ (iv) បង្គាប់ឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ផ្តល់បញ្ជីភស្តុតាងដោះបន្ទុកដែលមាននៅក្នុងSMD^{១៦} ។

៩. សហមេធាវីការពារក្តីតវ៉ាថា (i) តាមរយៈការអនុម័តវិធីសាស្ត្រដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ត្រូវការ គ្រាន់តែសម្រាប់ស្វែងរកភស្តុតាងឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការចោទប្រកាន់ជនត្រូវចោទ មុន ពេលបញ្ចប់ការស៊ើបអង្កេតរបស់ខ្លួននោះ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានរំលោភលើកាតព្វកិច្ចរបស់ ខ្លួនក្នុងការស្វែងរកភស្តុតាងដោះបន្ទុក ដែលមានចែងនៅក្នុងវិធាន៥៥(៥) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងរួចទៅ ហើយ^{១៧} (ii) ឯកសារដែលមាននៅក្នុងSMDស្ថិតនៅក្នុងប្រភេទ “ឯកសារដទៃទៀតដែលចាត់ទុក ជាភស្តុតាង” នៅក្នុងវិធាន៥៣(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ហេតុដូច្នេះសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមានតួនាទី វិភាគភស្តុតាងទាំងនោះ^{១៨} (iii) សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមិនអាចបដិសេធមិនបំពេញកាតព្វកិច្ច របស់ខ្លួន ក្នុងការស៊ើបអង្កេតឯកសារនៅក្នុងSMD ដោយសំអាងថា ការធ្វើបែបនេះគឺដើម្បីកុំឱ្យ រំលោភលើសិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទ ក្នុងការទទួលបានការជម្រះក្តីដោយគ្មានការពន្យារពេលនោះទេ។

^{១៥} ចម្លើយរបស់ក្រុមការពារក្តីតបនឹងចម្លើយរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លោក ខៀវ សំផន ប្រឆាំងនឹងដីកា សម្រេចលើសំណើសុំឱ្យស្វែងរកភស្តុតាងដោះបន្ទុកក្នុងបញ្ជីឯកសាររួម (SMD) ថ្ងៃទី២៦ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៩, D164/4/10 (“ចម្លើយតបរបស់ ខៀវ សំផន”)។

^{១៦} បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍រួម កថាខណ្ឌ៥៤៣។

^{១៧} បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍រួម កថាខណ្ឌ១៨-២១។

^{១៨} បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍រួម កថាខណ្ឌ២២-២៥។

ការយកសិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទមកសំអាងបែបនេះ រំលោភលើវិធាន២១ និងវិធាន៥៥(៥) នៃវិធាន
ផ្ទៃក្នុង^{១៩} និង(iv) សំណើសុំមានភាពច្បាស់លាស់គ្រប់គ្រាន់^{២០}។

១០. នៅក្នុងចម្លើយតបរបស់ខ្លួន សហព្រះរាជអាជ្ញាបានសន្និដ្ឋានថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបាន
បដិសេធយ៉ាងត្រឹមត្រូវលើសំណើសុំនេះ និងស្នើសុំឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះ បដិសេធបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍
ចោល ប៉ុន្តែសហព្រះរាជអាជ្ញាបានសន្និដ្ឋានថា វាអាចជាការសមស្របសម្រាប់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ
ក្នុងការដាក់ជំនួស ឬបន្ថែមអំណះអំណាងទៅលើដីកាសម្រេច ដោយយោងទៅលើ “គោលការណ៍
នៃភាពគ្រប់គ្រាន់” តាមរយៈការស្នើសុំរបស់ភាគីនៅក្នុងសេចក្តីសន្និដ្ឋាននៃចម្លើយតបរបស់ខ្លួន^{២១}។

១១. ជាពិសេស សហព្រះរាជអាជ្ញាភ័យថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតក៏ត្រូវបានជំនុំជម្រះក្នុងការលើកឡើងនូវ
សេចក្តីផ្តើមមិនត្រឹមត្រូវដែលផ្តើមថា កិច្ចស៊ើបសួររបស់តុលាការត្រូវបញ្ចប់ភ្លាមបន្ទាប់ពីមានភស្តុ
តាងគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ចោទប្រកាន់ និងថាភាពគ្រប់គ្រាន់នៃភស្តុតាង គឺវាគ្រប់គ្រាន់ទៅហើយ
ដោយមិនចាំបាច់មានភស្តុតាងទាំងអស់នោះទេ^{២២}។ សហព្រះរាជអាជ្ញាសន្និដ្ឋានថា តាមការពិចារ-
ណារនៅក្នុងបរិបទរបស់ខ្លួន ការអនុវត្តគោលការណ៍នេះមិនមានលក្ខណៈទូលំទូលាយ សម្រាប់
ធ្វើយុត្តិកម្មចំពោះការបដិសេធដីកាសម្រេចណាមួយនោះទេ^{២៣} ដោយសារតែសហចៅក្រមស៊ើប
អង្កេត បានធ្វើការបកស្រាយត្រឹមត្រូវអំពីកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន ក្នុងការស្វែងរកប្រភពឯកសារទាំងអស់
ដើម្បីស្រាវជ្រាវរកភស្តុតាងដាក់បន្ទុក និងភស្តុតាងដោះបន្ទុក ហើយលក្ខខណ្ឌដែលស្នើសុំបំពេញ
កិច្ចស៊ើបសួរ ត្រូវតែមានភាពពាក់ព័ន្ធនិងច្បាស់លាស់គ្រប់គ្រាន់^{២៤}។ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានសន្និ
ដ្ឋានបន្ថែមថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមិនមានកាតព្វកិច្ចវិភាគឯកសារនៅក្នុងSMDទេ ដោយ
សារតែឯកសារទាំងនោះ មិនត្រូវបានដាក់ជាមួយគ្នានឹងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ ដែល

^{១៩} បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍រួម កថាខណ្ឌ៣៤។
^{២០} បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍រួម កថាខណ្ឌ៣៥-៤២។
^{២១} ចម្លើយតប កថាខណ្ឌ៥៨ និង៥៩។
^{២២} ចម្លើយតប កថាខណ្ឌ២៨។
^{២៣} ចម្លើយតប កថាខណ្ឌ២៨។
^{២៤} ចម្លើយតប កថាខណ្ឌ២៦។

សាលដីកាជើងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចលើសំណើសុំស្វែងរកភស្តុតាងដោះបន្ទុកនៅក្នុងប្តឹងឯកសាររួម

គាំទ្រដល់ការចោទប្រកាន់ទាំងឡាយ ដែលមាននៅក្នុងដីកានោះ ឬឯកសារទាំងនោះមិនត្រូវបាន ដាក់បញ្ចូលជាផ្នែកនៃសំណុំរឿងជាបន្តបន្ទាប់មកទៀត^{២៥}។

១២. នៅក្នុងចម្លើយតបរបស់ខ្លួន សហមេធាវីការពារក្តី អៀង ធីរិទ្ធ និង នួន ជា បានជំទាស់ទៅនឹង“ការ បកស្រាយដែលមានលក្ខណៈសុំទោស” នៃការលើកឡើងអំពី “គោលការណ៍នៃភាពគ្រប់គ្រាន់” របស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ដោយសារតែគោលការណ៍នេះ បានចូលទៅចំណុចសំខាន់នៃហេតុផល របស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត (*raison d'être*)^{២៦}។ សហមេធាវីការពារក្តីបានលើកជាថ្មីនូវការ ជំទាស់របស់ខ្លួនទៅនឹងលក្ខខណ្ឌតម្រូវឱ្យមានភាពច្បាស់លាស់ សម្រាប់សំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើប សួរដោយសារតែខ្លួនយល់ថា លក្ខខណ្ឌបែបនេះមិនមានចែងនៅក្នុងច្បាប់កម្ពុជា ឬច្បាប់បារាំង ទេ^{២៧}។

១៣. នៅក្នុងចម្លើយតបរបស់ខ្លួន សហមេធាវីការពារក្តី ខៀវ សំផន ក៏បានតវ៉ាថា “លក្ខខណ្ឌនៃការ បញ្ជាក់ឱ្យបានលម្អិត អំពីសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ មិនមានមូលដ្ឋានត្រឹមត្រូវឡើយ។ ជា ពិសេស យុត្តិសាស្ត្រព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិដែលត្រូវបានលើកឡើង [ដោយសហព្រះរាជអាជ្ញា] សម្រាប់ធ្វើជាសម្បត្តិចំពោះលក្ខខណ្ឌនេះ មិនមានលក្ខណៈសមហេតុសមផលទេ”។ សហមេធាវី ការពារក្តីយល់ឃើញថា “ការអនុវត្តនូវ “គោលការណ៍គ្រប់គ្រាន់” របស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត គឺជាការរំលោភលើភារកិច្ចស៊ើបសួរ ដើម្បីស្វែងរកភស្តុតាងដោះបន្ទុក ដែលសហព្រះរាជអាជ្ញាខ្លួន ឯងក៏បានទទួលស្គាល់ថា មានការភ័ន្តច្រលំដែរ”^{២៨}។

III. ភាពអាចទទួលយកបាននៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍

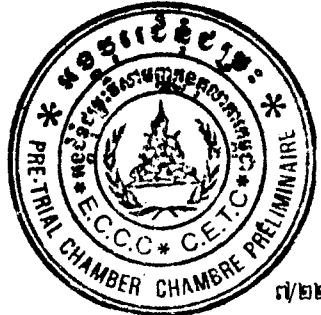
១៤. នៅថ្ងៃទី១៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៩ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានចេញដីកាសម្រេចរបស់ខ្លួន ដែល ត្រូវបានជូនដំណឹងដល់ភាគីនានាកាលពីថ្ងៃទី២៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៩។ សហមេធាវីការពារក្តីជន

^{២៥} ចម្លើយតប កថាខណ្ឌ៣៤។

^{២៦} ចម្លើយតបរួម កថាខណ្ឌ៤-៧។

^{២៧} ចម្លើយតបរួម កថាខណ្ឌ៨។

^{២៨} ចម្លើយតបរបស់ ខៀវ សំផន កថាខណ្ឌ២។

ត្រូវចោទ បានជូនដំណឹងអំពីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ នៅថ្ងៃទី៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៩ ដោយអនុលោមតាម វិធាន៧៥(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។ សារណាឧទ្ធរណ៍ ត្រូវបានដាក់នៅថ្ងៃទី២៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៩ នៅក្នុងរយៈពេលកំណត់ ដូចមានចែងនៅក្នុងវិធាន៧៥(៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

១៥. សហមេធាវីការពារក្តីលើកអំណះអំណាងថា បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍អាចទទួលយកបានក្រោមវិធាន៧៤ (៣)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដោយសារតែបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះ ប្តឹងប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ។

១៦. អង្គបុរេជំនុំជម្រះសង្កេតឃើញថា អនុលោមតាមវិធាន៧៤(៣)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ជនត្រូវចោទ អាចប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរបស់សហចៅក្រម ស៊ើបអង្កេត ដូចដែលមានចែងនៅក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុង។

១៧. វិធាន៥៨(៦) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដែលពាក់ព័ន្ធកាន់តែច្បាស់ជាមួយនឹងសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ របស់ជនត្រូវចោទ បានចែងថា៖

“៦. ក្នុងអំឡុងពេលស៊ើបសួរ ជនត្រូវចោទអាចស្នើសុំឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតសួរចម្លើយខ្លួន ស្តាប់ចម្លើយសាក្សី ចុះទៅដល់ទឹកនៃឆ្នែងកើតហេតុ បង្គាប់ឱ្យធ្វើកោសល្យវិច័យ ឬប្រមូលយកភស្តុតាងដទៃទៀត។ សំណើនេះត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដោយមានបញ្ជាក់មូលហេតុពិតប្រាកដ។ ប្រសិនបើសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមិនយល់ព្រមតាមសំណើនេះទេ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវ ចេញដីកាបដិសេធឱ្យបានឆាប់បំផុតតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន និងនៅគ្រប់ករណីទាំងអស់ ត្រូវ ចេញដីកាបដិសេធនេះនៅមុនពេលបញ្ចប់កិច្ចស៊ើបសួរ។ ដីកាបដិសេធត្រូវមានសំអាងហេតុ។ ជន ត្រូវចោទ ត្រូវបានជូនដំណឹងជាបន្ទាន់អំពីដីកាបដិសេធនេះ។ ជនត្រូវចោទ អាចធ្វើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ប្រឆាំងនឹងដីកានេះទៅអង្គបុរេជំនុំជម្រះ”។

១៨. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ថា វិធាន៥៥(១០) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដែលលើកឡើងជាទូទៅនូវសិទ្ធិ របស់ភាគីទាំងអស់ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ ចែងថា៖

“១០. នៅគ្រប់ពេលវេលានៃការស៊ើបសួរ សហព្រះរាជអាជ្ញា ជនត្រូវចោទ ឬដើមបណ្តឹង រដ្ឋប្បវេណី អាចស្នើសុំឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតចេញដីកា ឬបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរណាមួយ ដែលខ្លួនយល់ឃើញថាមានប្រយោជន៍ដល់ការស៊ើបសួរ។ ប្រសិនបើសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមិន យល់ព្រម សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវចេញដីកាបដិសេធឱ្យបានឆាប់បំផុតតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន និងនៅគ្រប់ករណីទាំងអស់ ត្រូវ ចេញដីកាបដិសេធនេះនៅមុនពេលបញ្ចប់កិច្ចស៊ើបសួរ។ ដីកាបដិសេធត្រូវមានសំអាងហេតុ។ ជន ត្រូវចោទ ត្រូវបានជូនដំណឹងជាបន្ទាន់អំពីដីកាបដិសេធនេះ។ ជនត្រូវចោទ អាចធ្វើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ប្រឆាំងនឹងដីកានេះទៅអង្គបុរេជំនុំជម្រះ”។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចលើសំណើសុំស្វែងរកភស្តុតាងដោះបន្ទុកនៅក្នុងឃ្លាំងផ្ទុកឯកសារ

បាន ហើយនៅគ្រប់ករណីទាំងអស់ត្រូវចេញដីកានេះឱ្យបានមុនពេលបញ្ចប់កិច្ចស៊ើបសួរ។ ដីកា
បដិសេធនេះ ត្រូវមានសំអាងហេតុ ហើយត្រូវជូនដំណឹងដល់ភាគី។ ដីកាបដិសេធនេះបើកផ្លូវប្តឹង
ឧទ្ធរណ៍”។

១៩. នៅក្នុងសាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក ខៀវ សំផន ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចស្តីពីសិទ្ធិ និង
កាតព្វកិច្ចរបស់ភាគីទាក់ទងនឹងការបកប្រែ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា “សំណើសុំបំពេញ
កិច្ចស៊ើបសួរត្រូវគេបកស្រាយថា ជាសំណើសុំឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ឬអ្នកស៊ើបអង្កេត
ឬក៏មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ តាមរយៈដីកាចាត់ឱ្យសួរជំនួស បំពេញកិច្ចណាមួយ ក្នុងគោលបំណង
ប្រមូលភស្តុតាង ដែលនាំដល់ការលាតត្រដាងការពិត”^{២៩}។

២០. ចំណុចសំខាន់នៃសំណើ ស្នើសុំថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវតែវិភាគលើឯកសារនានា ដែល
ការិយាល័យសហព្រះរាជអាជ្ញា និងការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមានតាមរយៈ SMD
ដើម្បីកំណត់ភស្តុតាងដោះបន្ទុកដែលអាចមាន និងជាចុងក្រោយបញ្ចូលភស្តុតាងដោះបន្ទុកទាំងនោះ
ទៅក្នុងសំណុំរឿង។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានបដិសេធសំណើសុំនេះ ដោយផ្អែកលើអង្គសេចក្តី
របស់វា។ ដោយមិនចាំបាច់វាយតម្លៃភាពពេញលេញតាមលក្ខខណ្ឌនានារបស់សំណើសុំថា វាជា
សំណើមានសុពលភាព និងអង្គសេចក្តីរបស់ខ្លួន អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា ដោយពិចារណា
អំពីគោលបំណងរបស់ខ្លួន សំណើសុំនេះអាចចាត់ទុកជាសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ។ ដូចនេះ
ដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើសុំបែបនេះ អាចត្រូវប្តឹងឧទ្ធរណ៍ តាមវិធាន៧៤(៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

២១. ដោយសារមូលហេតុដូចខាងលើនេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍អាចទទួល
យកបាន។

^{២៩} សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក ខៀវ សំផន ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចស្តីពីសិទ្ធិ និង
ទាក់ទងនឹងការបកប្រែ, ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៩, ឯកសារ A190/I/20, កថាខណ្ឌ

IV. សេចក្តីពិចារណា

ក. បទដ្ឋាននៃការពិនិត្យឡើងវិញ

២២. អង្គបុរេជំនុំជម្រះសង្កេតឃើញថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមានធនានុសិទ្ធិទូលំទូលាយ នៅពេលសម្រេចលើសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ។ នៅក្នុងករណីនេះ វិធាន៥៥(៥) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងចែងថា “ក្នុងការដឹកនាំកិច្ចស៊ើបសួរ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអាចចាត់វិធានការស៊ើបសួរដែលនាំទៅរកការបង្ហាញការពិត”។ នៅក្នុងសាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នរបស់ជនត្រូវចោទ អៀង ធីរិទ្ធ អង្គបុរេជំនុំជម្រះទទួលស្គាល់ថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត “មានឯករាជ្យភាពចំពោះការដឹកនាំកិច្ចស៊ើបសួររបស់ខ្លួន”^{៣០}។ ដោយសារការយល់ឃើញបែបនេះ និងដោយសារគ្មានការចែងអំពីលក្ខខណ្ឌតម្រូវច្បាស់លាស់ណាមួយនៅក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុង សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមានធនានុសិទ្ធិក្នុងការសម្រេចលើភាពចាំបាច់ ឬឱកាសក្នុងការសម្រេចបានកិច្ចស៊ើបសួរ ទោះបីជាកិច្ចស៊ើបសួរនោះត្រូវបានស្នើសុំដោយភាគីមួយក្តី^{៣១}។ ករណីនេះគ្រាន់តែជាបញ្ហាមួយនៃអង្គហេតុប៉ុណ្ណោះ^{៣២}។ និយាយម្យ៉ាងទៀត ភាគីនានាអាចស្នើសុំ ប៉ុន្តែមិនមែនតម្រូវឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរនោះទេ^{៣៣}។ វាមានការកត់សម្គាល់បន្ថែមថា ទោះបីជាកិច្ចស៊ើបអង្កេតត្រូវបានបដិសេធចោល ក្នុងអំឡុងពេលនៃការស៊ើបអង្កេតរបស់តុលាការ ប៉ុន្តែវានៅតែមានលទ្ធភាពដែលថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងអាចសម្រេចបង្គាប់ឱ្យបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរនៅពេលក្រោយ^{៣៤}។

^{៣០} សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នរបស់ជនត្រូវចោទ អៀង ធីរិទ្ធ, កថាខណ្ឌ៦៣, យោងទៅលើប្រព័ន្ធរបស់បារាំងដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីបកស្រាយវិធានផ្ទៃក្នុង ៥៥(៥), ជាពិសេស៖ C. Guéry, *Instruction Préparatoire*, Rép. pén. Dalloz, ខែមករា ឆ្នាំ២០០៨, កថាខណ្ឌ៥៦។

^{៣១} C. Guéry, *Instruction Préparatoire*, Rép. pén. Dalloz, ខែមករា ឆ្នាំ២០០៨, កថាខណ្ឌ៥៦។ Crim. Cass., ថ្ងៃទី១៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៥, Bull. crim. 1995, no. 272, ទំព័រ ៧៥៩។

^{៣២} Crim. Cass., ថ្ងៃទី២៥ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៧, Bull. Crim. 1997, no. 118, ទំព័រ ៤០០។ Crim. Cass., ថ្ងៃទី១៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៥, Bull. crim. 1995, no. 272, ទំព័រ ៧៥៩។

^{៣៣} F.-L. COSTE, *Chambre de l'instruction*, Rép. pén. Dalloz, ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៦, កថាខណ្ឌ១១៧។

^{៣៤} វិធាន៩៣ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

២៣. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកាត់សម្គាល់ថា កិច្ចព្រមព្រៀងរវាងអង្គការសហប្រជាជាតិ និងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ទាក់ទងនឹងការកាត់សេចក្តីនៅក្រោមច្បាប់កម្ពុជា នូវឧក្រិដ្ឋកម្មដែលប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងរយៈកាលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមានអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ដើម្បីកាត់សេចក្តីឧក្រិដ្ឋកម្មដែលប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងរយៈកាលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ និងវិធានផ្ទៃក្នុង មិនមានចែងអំពីបទដ្ឋាននៃការពិនិត្យឡើងវិញ នៅពេលទទួលបានបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរទេ។

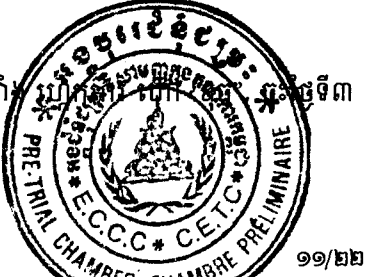
២៤. ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា បានផ្តល់ឱ្យសភាស៊ើបសួរមានយុត្តាធិការ “បង្គាប់ឱ្យធ្វើកិច្ចស៊ើបសួរបំពេញបន្ថែម តាមដែលខ្លួនយល់ឃើញថា មានប្រយោជន៍”^{៣៥} និងជាទូទៅផ្តល់អំណាចទូលំទូលាយដល់សភាស៊ើបសួរ នៅពេលទទួលបានយកបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដូចដែលបានលើកឡើងពីមុនដោយអង្គបុរេជំនុំជម្រះនៅក្នុងសាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នរបស់ជនត្រូវចោទ កាំង ហ្គេកអ៊ាវ ហៅ “ឌុច”^{៣៦}។

២៥. អង្គបុរេជំនុំជម្រះសង្កេតឃើញថា វិធានផ្ទៃក្នុងមិនបានផ្តល់អំណាចឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះក្នុងការបង្គាប់ឱ្យបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរបន្ថែមទេ ប៉ុន្តែវិធានផ្ទៃក្នុងកំណត់នូវតួនាទីរបស់ខ្លួន ក្នុងការសម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដែលដាក់ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត^{៣៧}។ ភាពខុសគ្នាពីក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មានយុត្តិកម្ម ដោយសារប្រភេទពិសេសនៃសំណុំរឿងចំពោះមុខ អ.វ.ត.ក ដែលជាសំណុំរឿងពាក់ព័ន្ធនឹងការស៊ើបអង្កេតក្នុងទំហំធំ និងជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងករណីច្រើនលើសលុប ហើយអង្គបុរេជំនុំជម្រះមិនត្រូវបានបង្កើតឡើង និងមិនត្រូវបានរៀបចំ ដើម្បីដឹកនាំការស៊ើបអង្កេតទេ។ ដោយសារតែសេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ គឺជាសេចក្តីសម្រេចឆន្ទានុសិទ្ធិ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាអង្គហេតុ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា នៅក្នុងសំណុំរឿងពិសេសចំពោះមុខ អ.វ.ត.ក សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតជាអ្នកមានតួនាទីទូទៅនិងការយល់ដឹងលើសំណុំរឿង គឺជាអ្នកដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិប្រសើរបំផុត ក្នុងការ

^{៣៥} ក្រមព្រហ្មទណ្ឌនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មាត្រា២៦២។

^{៣៦} សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នរបស់ជនត្រូវចោទ កាំង ហ្គេកអ៊ាវ ហៅ “ឌុច” ខ្សែផ្លូវ ២០០០៧, ឯកសារ C5/45, កថាខណ្ឌ៤១។

^{៣៧} វិធាន៧៣(ក) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

វាយតម្លៃកាលានុវត្តភាពនៃការដឹកនាំកិច្ចស៊ើបសួរដែលស្មើស្ម័យ។ នៅក្នុងកាលៈទេសៈទាំងនេះ ភាគី ជារឿងដែលមិនសមស្របសម្រាប់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ធ្វើការជំនួសសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតក្នុងការ អនុវត្តធានាសិទ្ធិរបស់ខ្លួន នៅពេលសម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចបដិសេធ សំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ។

២៦. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ថា អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលនៃតុលាការអន្តរជាតិនានា មាន វិសាលភាពតូចចង្អៀតណាស់ក្នុងការពិនិត្យឡើងវិញ នៅពេលដោះស្រាយបញ្ហាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចធានាសិទ្ធិរបស់យុត្តាធិការសាលាដំបូង។ នៅក្នុងករណីនេះ អង្គជំនុំ ជម្រះតុលាការកំពូលនៃតុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិសម្រាប់អតីតប្រទេសយូហ្គោស្លាវី (“តុលាការ យូហ្គោស្លាវី”) បានចែងនៅក្នុង “សាលដីកាលើបណ្តឹងសាទុក្ខបន្ទាន់បង្ខំជំទាស់នឹងសេចក្តីសម្រេច របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងលើការតែងតាំងមេធាវីការពារក្តី” នៅក្នុងរឿងក្តី *Milosevic តទល់ នឹង រដ្ឋអាជ្ជា*^{៣៨} ៖

“បទដ្ឋាននៃការពិនិត្យឡើងវិញ

៩. ដូចដែលអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានកត់សម្គាល់ពីមុន អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងអនុវត្ត ធានាសិទ្ធិរបស់ខ្លួននៅក្នុង “ស្ថានភាពខុសៗគ្នាជាច្រើន ដូចជានៅពេលសម្រេចផ្ដន្ទាទោស ការសម្រេចថាតើគួរឬមិនគួរដោះលែងបណ្តោះអាសន្ន បញ្ហាទាក់ទងនឹងការទទួលយកនូវប្រភេទ មួយចំនួននៃភស្តុតាង ការវាយតម្លៃភស្តុតាង និង (ជាញឹកញាប់) ការសម្រេចលើចំណុចនៃ ការអនុវត្ត ឬនីតិវិធី”។ ការចាត់តាំងមេធាវីរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ស្ថិតនៅក្នុងប្រភេទ មួយនេះនៃសេចក្តីសម្រេច។ ការសម្រេចនេះ គឺផ្អែកទៅលើបទពិសោធន៍ប្រចាំថ្ងៃជាក់ស្តែងរបស់អង្គ ជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ជាមួយភាគីនានានិងតម្រូវការជាក់ស្តែងរបស់រឿងក្តី និងជាការសម្រេច ដែលទាមទារឱ្យមានតុល្យភាពដ៏ស្មុគស្មាញ រវាងអរូបសម្បត្តិនានា ដើម្បីរៀបចំដីកាសម្រាប់សំណុំ រឿងជាក់លាក់នីមួយៗ ធ្វើឱ្យដំណើរការនីតិវិធីសវនាការ ដែលមានភាពខុសគ្នានោះ មាននិយ័តភាព ត្រឹមត្រូវ។ ហេតុដូច្នេះ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលពិនិត្យមើលឡើងវិញលើសេចក្តីសម្រេចរបស់ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង នៅក្នុងកម្រិតនៃការសម្រេចថា តើអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានអនុវត្ត ត្រឹមត្រូវឬមិនត្រឹមត្រូវនូវធានាសិទ្ធិរបស់ខ្លួននៅក្នុងការផ្តល់មេធាវីឱ្យ *Milosevic*។

^{៣៨} រឿងក្តី *Milosevic តទល់ រដ្ឋអាជ្ជា*, IT 02-54-AR73.7, “សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បន្ទាន់បង្ខំជំទាស់ រវាង នឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងចំពោះការតែងតាំងមេធាវីការពារក្តី” អង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៤ (“សេចក្តីសម្រេចក្នុងរឿងក្តី *Milosevic*”)។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចលើសំណើសុំស្វែងរកភស្តុតាងដោះបន្ទុកនៅក្នុងប្រព័ន្ធក្នុងករណីនេះ

១០. នៅក្នុងការពិនិត្យមើលឡើងវិញនូវការអនុវត្តធនាគារសិទ្ធិនេះ បញ្ហាចោទមិនមែនថាតើ តុលាការកំពូលយល់ស្រប ឬមិនយល់ស្រប ជាមួយនឹងសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលា ដំបូងនោះទេ ប៉ុន្តែបញ្ហាត្រង់ថា “តើអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានអនុវត្ត ត្រឹមត្រូវឬមិនត្រឹមត្រូវនូវ ធនាគារសិទ្ធិរបស់ខ្លួន ក្នុងការចេញសេចក្តីសម្រេចនោះ?”។ ដើម្បីអាចតវ៉ានឹងសេចក្តីសម្រេច ធនាគារសិទ្ធិមួយ ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខត្រូវបង្ហាញថា “អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងសម្រេចខុសដោយ ខ្លួនឯងលើគោលការណ៍ដែលត្រូវអនុវត្ត ឬច្បាប់ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការអនុវត្តធនាគារសិទ្ធិនេះ” ឬត្រូវ បង្ហាញថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង “[បានដាក់]ទម្ងន់លើការពិចារណាអង្គហេតុមិនពាក់ព័ន្ធ,... ខកខានមិនបានដាក់ទម្ងន់ឬដាក់ទម្ងន់មិនបានគ្រប់គ្រាន់លើការពិចារណាដល់អង្គហេតុពាក់ព័ន្ធ ឬ ...មានការភ័ន្តច្រឡំអង្គហេតុ នៅពេលដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងអនុវត្តធនាគារសិទ្ធិរបស់ខ្លួន” ឬសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមាន “ភាពមិនសមហេតុផលទាល់តែសោះ ឬ ភាពអយុត្តិធម៌យ៉ាងច្បាស់ ដែលអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលអាចទាញការសន្និដ្ឋានថា អង្គជំនុំ ជម្រះសាលាដំបូង ប្រាកដជាខកខានក្នុងការអនុវត្តធនាគារសិទ្ធិរបស់ខ្លួនឱ្យបានត្រឹមត្រូវ”។ នៅក្នុង ការអនុវត្តប្រភេទនៃកត្តាទាំងនេះ បង្កើតឱ្យមានវិធានសាមញ្ញដូចតទៅ៖ ការអនុវត្តធនាគារសិទ្ធិ របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនឹងត្រូវបដិសេធពេល ប្រសិនបើសេចក្តីសម្រេចត្រូវបានតវ៉ា (១) ផ្អែកលើការបកស្រាយមិនត្រឹមត្រូវនៃច្បាប់ជាធរមាន (២) ផ្អែកលើការសន្និដ្ឋានមិនត្រឹមត្រូវទាល់ តែសោះទៅលើអង្គហេតុ ឬ (៣) អយុត្តិធម៌ឬមិនសមហេតុផល ដែលនាំឱ្យមានការរំលោភបំពាន ធនាគារសិទ្ធិរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង។ ក្នុងករណីដែលពុំមានការភ័ន្តច្រឡំផ្នែកច្បាប់ ឬពុំមាន ការរកឃើញអង្គហេតុដែលភ័ន្តច្រឡំ ដូចនេះវិសាលភាពនៃការពិនិត្យមើលខ្លួនឯងគឺមានកម្រិត ទោះបីជាអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលមិនជឿជាក់ថា មេធាវីមិនគួរត្រូវផ្តល់ឱ្យMilosevic ក៏ដោយ ក៏សេចក្តីសម្រេចខាងក្រោមនូវតែមានអានុភាព លុះណាតែសេចក្តីសម្រេចនោះ មានភាពមិនសម ហេតុផលទាល់តែសោះ ដែលបង្ខំឱ្យមានការសន្និដ្ឋានថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងខកខានក្នុងការ អនុវត្តធនាគារសិទ្ធិរបស់ខ្លួនឱ្យបានត្រឹមត្រូវ”^{៣៤}។

២៧. តាមរយៈការស្វែងរកការណែនាំនៅក្នុងយុត្តិសាស្ត្ររបស់តុលាការអន្តរជាតិ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ ឃើញថា ការពិនិត្យមើលឡើងវិញនូវដីកាសម្រេចត្រូវបានកំណត់ត្រឹមកម្រិតថាតើសហចៅក្រម ស៊ើបអង្កេតបានអនុវត្តត្រឹមត្រូវឬមិនត្រឹមត្រូវនូវធនាគារសិទ្ធិ តាមរយៈការអនុវត្តនូវលក្ខខណ្ឌដែល

^{៣៤} សេចក្តីសម្រេចក្នុងរឿងក្តី Milosevic, កថាខណ្ឌ៩-១០ (ជើងទំព័រត្រូវបានលប់ចោល)។

ចែងខាងលើ។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះមិនត្រូវយកការយល់ឃើញរបស់ខ្លួន ទៅជំនួសការយល់ឃើញរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទេ។

៨. អង្គសេចក្តីលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍

២៨. SMD គឺជាទិន្នន័យដែលអាចពិនិត្យមើលតាមរយៈECCC ZyIMAGE Search Portal ដោយគ្រប់ភាគី និងគ្រប់ផ្នែកទាំងអស់របស់តុលាការ រួមមានផ្នែកគាំពារការការពារក្តី ដែលមានឯកសារ និងវីដេអូច្រើនជាង១៧.០០០ ដែលមិនទាន់ត្រូវបានវិភាគនៅឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវបានអះអាងថាឯកសារទាំងនេះ ពាក់ព័ន្ធនឹងការជំនុំជម្រះចំពោះមុខ អ.វ.ត.ក។ ពិធីសារSMDចែងថា៖

“១. ក.ស.ថ.ស និងភាគីនានា អាចមាន (ច្បាប់ចម្លងជាឯកសារវីង/អេឡិចត្រូនិច និងឯកសារសោតទស្សន៍ដែលជួនកាលឯកសារខ្លះមានចំនួនច្រើន) តាមតម្រូវការ ដែលឯកសារទាំងនេះមិនទាន់ត្រូវបានវិភាគអំពីភាពពាក់ព័ន្ធរបស់វាទៅនឹងសំណុំរឿងនៅឡើយទេ។ នៅពេលគ្មានការវិភាគបែបនេះ ឯកសារទាំងនេះមិនទាន់ត្រូវបានដាក់នៅក្នុងសំណុំរឿង ដើម្បីកុំឱ្យដាក់បន្តកមិនត្រឹមត្រូវទៅលើសំណុំរឿង (និងក្រុមអ្នកបកប្រែ)”។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ភស្តុតាងមួយចំនួនអាចជាភស្តុតាងដោះបន្តក/ដាក់បន្តកដែលពាក់ព័ន្ធ និងប្រភពនៃឯកសារទាំងនេះគឺមានលក្ខណៈជាចំហ (“Swedish Collection”, DC Cam និង Bophana ។ល។)។

២. ប្តឹងផ្ទុកឯកសាររួម (SMD) នឹងបង្កើតឡើងនៅក្នុង ZyImage ដែលក.ស.ថ.ស និងភាគីនានា អាចដាក់ឯកសារទាំងនេះ (ជាជាងឯកសារទាក់ទងនឹងការស៊ើបអង្កេតដែលកំពុងបន្តធ្វើដោយ ក.ស.ព ឬការស៊ើបអង្កេតដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត) និងតាមរយៈSMD ភាគីនានា អាចពិនិត្យមើលឯកសារទាំងនោះបាន^{៤០}”។

២៩. ឯកសារដែលមាននៅក្នុងSMD រួមមាន៖

- (i) ឈុតនៃឯកសារវីដេអូ នៃព្រឹត្តិការណ៍ដែលបានកើតឡើងក្នុងសម័យកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ
- (ii) ឯកសារនានារបស់តុលាការបដិវត្តកម្ពុជា នៅទីក្រុងភ្នំពេញឆ្នាំ១៩៧៩
- (iii) ឯកសារកំណត់ហេតុជាច្រើន ដែលបានរៀបចំឡើងដោយរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ
- (iv) ឯកសារបទសម្ភាសន៍
- (v) ភស្តុតាងវិភាគទាក់ទងនឹងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ

^{៤០} ពិធីសារប្តឹងផ្ទុកឯកសាររួម, អាចមើលបាននៅ៖

<http://zylab/Exe/ZyNET.exe?Client=Common+Collection&Init=1&ZyAction=ZyAction1>

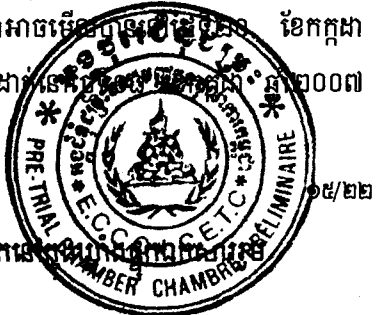
- (vi) សម្រង់សារព័ត៌មាន ឯកសារប្រកាសព័ត៌មាន សេចក្តីផ្តើមការណ៍ជាសាធារណៈសម្រង់នៃ ឯកសារសង្ខេបពិភពលោករបស់សាជីវកម្មផ្សព្វផ្សាយអង់គ្លេស នៃការផ្សព្វផ្សាយពិភពលោក គ្របដណ្តប់លើកិច្ចការចុងបូក និងអត្ថបទស្រាវជ្រាវទាក់ទងនឹងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ និងបក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជា និង
- (vii) កម្រងឯកសារពីប្រភពព័ត៌មានទូទៅ របាយការណ៍វិទ្យុ និងរបាយការណ៍សារព័ត៌មាន ទាក់ទងនឹងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ និងឯកសារពាក់ព័ន្ធនានា ពីខែមករា ឆ្នាំ១៩៧៥ ដល់ខែមករា ឆ្នាំ១៩៧៩។

៣០. ឯកសារដែលអាចមានព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងការស៊ើបអង្កេតរបស់តុលាការ រួមមាន៖

- (i) ការសួរចម្លើយជនសង្ស័យដែលមាននៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ ការស្តាប់ចម្លើយជនរងគ្រោះ និងសាក្សីសំខាន់ៗ
- (ii) ព័ត៌មានអំពីលក្ខខណ្ឌរស់នៅ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជានៅក្នុងសម័យកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ
- (iii) ព័ត៌មានអំពីរចនាសម្ព័ន្ធ និងការរៀបចំរបស់រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ
- (iv) ភស្តុតាងនៃព័ត៌មានឆ្គងឆ្លើយរវាងផ្នែកផ្សេងៗ នៃរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ
- (v) ការបោះពុម្ពផ្សាយជាផ្លូវការ ដែលរដ្ឋាភិបាលរបស់កម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យបានធ្វើ និង
- (vi) ព័ត៌មានសហកាលគ្របដណ្តប់លើស្ថានភាព នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាពីដើមទសវត្សរ៍ឆ្នាំ១៩៧០ ដល់ទសវត្សរ៍ឆ្នាំ១៩៩០។

៣១. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ថា ភាគច្រើននៃឯកសារ ត្រូវបានសហព្រះរាជអាជ្ញាដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងSMD កាលពីថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៧ រយៈពេលពីរថ្ងៃ ក្រោយថ្ងៃដាក់ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ^{១១}។ ឯកសារផ្សេងៗទៀត ត្រូវបានដាក់បញ្ចូលទៅក្នុង SMD ដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត។

^{១១} វាត្រូវបានកត់សម្គាល់ថា ដីកាទំនងជាមិនត្រឹមត្រូវ នៅពេលដីកានេះចែងថា ឃ្លាំងផ្ទុកឯកសាររួម អាចចូលមើលបានក្នុងរយៈពេល “ពីរថ្ងៃមុនពេលបើកកិច្ចស៊ើបសួររបស់តុលាការ” ដូចដែលវាឱ្យនិយាយថាអាចមើលបាននៅថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៧ (ដីកាសម្រេច កថាខណ្ឌ១) និងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរត្រូវបានដាក់នៅក្នុងប្រព័ន្ធស៊ើបសួរថ្ងៃទី២០០៧ (ដីកាសម្រេច កថាខណ្ឌ១៤)។

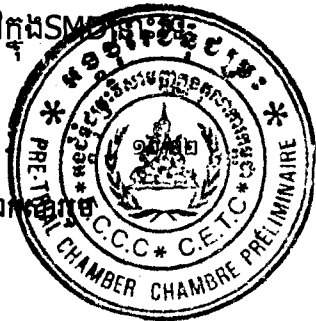

សាលដីកាជំនុំជម្រះសាលាដំបូងសំណើសុំស្វែងរកភស្តុតាងដោះបន្ទុកនៅក្នុងសវនាការស៊ើបអង្កេត

៣២. ភាគីនានានៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះ តវ៉ាលើអង្គហេតុដែលថា ឯកសារនៅក្នុងSMD គឺជាឯកសារដាក់តាមវិធាន៥៣(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដូច្នេះសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមានកាតព្វកិច្ចធ្វើការស៊ើបអង្កេតឯកសារទាំងនោះ។

៣៣. អនុលោមតាមវិធាន៥៣(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ “ត្រូវអមដោយសំណុំរឿង និងសម្ភារៈដទៃទៀតដែលបានចាត់ទុកថាមានតម្លៃភស្តុតាង ដែលសហព្រះរាជអាជ្ញាមានរួមទាំងអ្វីៗទាំងអស់ដែលសហព្រះរាជអាជ្ញាបានដឹងថា អាចជាភស្តុតាងដោះបន្ទុកផងដែរ”។ ពាក្យ “សំណុំរឿង” ត្រូវបានកំណត់និយមន័យនៅក្នុងសន្ធិសញ្ញានុក្រមនៃវិធានផ្ទៃក្នុងថាជាការសំដៅទៅដល់ “សំណុំឯកសារដែលរួមមាន កំណត់ហេតុនៃកិច្ចដែលបានបំពេញនៅក្នុងអំឡុងពេលនៃការស៊ើបអង្កេតបឋម ឬការស៊ើបសួរ រួមទាំងពាក្យសុំរបស់ភាគី សេចក្តីសម្រេចជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនានា និងអ្វីៗដែលជាឧបសម្ព័ន្ធដែលមាននៅក្នុងគ្រប់ដំណាក់កាលនីតិវិធី រួមទាំងកំណត់ហេតុសវនាការផង”។ នៅពេលដែលបកស្រាយឱ្យស្របទៅនឹងនិយមន័យរបស់ពាក្យ “សំណុំរឿង” ដែលមានចែងនៅក្នុងសន្ធិសញ្ញានុក្រម ពាក្យ “សម្ភារៈដទៃទៀតដែលបានចាត់ទុកថាមានតម្លៃភស្តុតាងដែលសហព្រះរាជអាជ្ញាមាន” ដែលមានចែងនៅក្នុងវិធាន៥៣(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ហាក់ដូចជាសំដៅចំពោះឯកសារនានា ជាជាងឯកសារដែលមានរៀបរាប់នៅតាមនិយមន័យនៃពាក្យ “សំណុំរឿង” ដែលសហព្រះរាជអាជ្ញាពិចារណាថាជាភស្តុតាង ដោយសារតែឯកសារទាំងនេះអាចគាំទ្រចំពោះដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរផង ឬជាប្រភេទនៃឯកសារភស្តុតាងដោះបន្ទុកផង។

៣៤. អង្គបុរេជំនុំជម្រះសង្កេតឃើញថា ឯកសារដែលមាននៅក្នុង SMD មិនមែនជាផ្នែកនៃឯកសារដែលសហព្រះរាជអាជ្ញាយោងដើម្បីគាំទ្រដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ ឬជាឯកសារដែលភ្ជាប់ទៅនឹងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ នៅពេលដីកានោះបញ្ជូនទៅសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ដើម្បីបើកកិច្ចស៊ើបសួរផ្នែកតុលាការទេ។ ទោះបីជាវាមិនច្បាស់ថា តើសហព្រះរាជអាជ្ញាបានពិនិត្យមើលឯកសារនៅក្នុងSMD ដល់កម្រិតណាម៉្លោះដែរ ក៏សហព្រះរាជអាជ្ញាបានបញ្ជាក់ថា ពួកគាត់មិនបានវិភាគឯកសារទាំងនោះទេ។ សហព្រះរាជអាជ្ញាមិនបានសម្រេចថា ឯកសារ ឬវីដេអូ ដែលមាននៅក្នុងSMD មាន“តម្លៃជាភស្តុតាង”ទេ។ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានប្រកាសបន្ថែមថា ពួកគាត់មិនបានដឹងអំពីអត្ថិភាព នៃភស្តុតាងដោះបន្ទុកនៅក្នុងSMD។

ទោះបីជាពួកគាត់លើកឡើងថា ពួកគាត់មិនអាចបដិសេធផលទ្ធភាពនៃការមានភស្តុតាងបែបនេះទេ។ ការដែលថា សហព្រះរាជអាជ្ញាបានដាក់ឯកសារនៅក្នុងSMD គឺមិនមែនមានន័យថាឯកសារទាំង នោះសុទ្ធតែមានតម្លៃពាក់ព័ន្ធសម្រាប់ការស៊ើបអង្កេតទេ។ សហព្រះរាជអាជ្ញា បានដាក់ឯកសារនេះ នៅក្នុងSMD ដោយសារមូលហេតុនៃភាពយុត្តិធម៌ក្នុងការឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត និងភាគី ទាំងអស់មានឯកសារទាំងនោះដែរ ពីព្រោះសហព្រះរាជអាជ្ញាមានឯកសារទាំងនោះ ហើយពួក គាត់យល់ឃើញថា ឯកសារទាំងនោះអាចមានព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យ ស៊ើបសួរ^{៤២}។

៣៥. ដោយសារហេតុផលទាំងនេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា ឯកសារដែលមាននៅក្នុងSMD មិន ស្ថិតនៅក្នុងវិធាន៥៣(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងទេ។ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានអនុវត្តយ៉ាងត្រឹមត្រូវតាម រយៈការផ្តល់ជូនឯកសារនេះឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត និងភាគីនានា ពិនិត្យមើលឱ្យបានម៉ត់ ចត់។ ការគ្រាន់តែដាក់ឯកសារបែបនេះ មិនបានបង្កើតកាតព្វកិច្ចសម្រាប់សហចៅក្រមស៊ើប អង្កេត ដើម្បីពិនិត្យមើលឡើងវិញនូវឯកសារនៅក្នុងSMD ដោយសារតែឯកសារដែលមាននៅក្នុង SMD មិនមែនជាផ្នែកនៃដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ ឬដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើប សួរបន្ថែមនោះទេ។

៣៦. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ថា អនុលោមតាមវិធាន៥៥(៥) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង សហចៅក្រមស៊ើប អង្កេតមានតួនាទីស៊ើបអង្កេតភស្តុតាងដោះបន្ទុក។ ដើម្បីបំពេញកាតព្វកិច្ចនេះ សហចៅក្រមស៊ើប អង្កេតត្រូវពិនិត្យឯកសារនានា និងសម្ភារៈផ្សេងៗទៀត នៅពេលមានមូលហេតុបឋមនាំឱ្យជឿជាក់ ថា ឯកសារទាំងនោះអាចជាភស្តុតាងដោះបន្ទុក។ ការពិនិត្យមើលនេះ ត្រូវតែធ្វើឡើងមុនពេល សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតសម្រេចបិទការស៊ើបអង្កេតរបស់ខ្លួន ដោយមិនគិតថាតើសហចៅក្រម ស៊ើបអង្កេតអាចមាន ឬមិនមានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបញ្ជូនសំណុំរឿងនោះទៅជំនុំជម្រះ។ នៅក្នុង ករណីនេះ វិធានផ្ទៃក្នុងបង្ហាញថា ជាដំបូងសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវតែបញ្ចប់ការស៊ើបអង្កេត របស់ខ្លួន^{៤៣} ដែលមានន័យថាសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានបញ្ចប់រាល់កិច្ចស៊ើបសួរទាំងអស់ ដែល ខ្លួនចាត់ទុកថាចាំបាច់ ដើម្បីបង្ហាញការពិតទាក់ទងទៅនឹងអង្គហេតុដែលចែងនៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋាន

^{៤២} ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៧, ឯកសារ D3។

^{៤៣} វិធាន៦៦(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

បញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ និងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរបន្ថែម^{៤៤} មុនពេលវាយតម្លៃថាតើការចោទប្រកាន់មានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបញ្ជូនជនត្រូវចោទទៅជំនុំជម្រះ ឬលើកលែងការចោទប្រកាន់^{៤៥}។ ការលើកលែងការចោទប្រកាន់អាចធ្វើទៅបានតែបន្ទាប់ពីសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានជូនដំណឹងភាគីនានាថា ការស៊ើបសួររបស់ខ្លួនត្រូវបានបញ្ចប់^{៤៦}។ ភាគីនានាមានឱកាសដាក់សំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ^{៤៧} ហើយសហព្រះរាជអាជ្ញាបានដាក់ដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពររបស់ខ្លួន ស្នើសុំសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតឱ្យធ្វើការចោទប្រកាន់ជនត្រូវចោទ ឬលើកលែងការចោទប្រកាន់^{៤៨}។ ភស្តុតាងដោះបន្ទុក ឬភស្តុតាងដាក់បន្ទុក ត្រូវតែពិចារណាឱ្យស្មើគ្នា នៅពេលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតសម្រេចថា តើបញ្ជូនជនត្រូវចោទទៅជំនុំជម្រះ ឬលើកលែងការចោទប្រកាន់។

៣៧. ដោយការសំអាងហេតុថា “កិច្ចស៊ើបសួរអាចបញ្ចប់បាននៅពេលដែលចៅក្រមស៊ើបអង្កេតកំណត់ថាមានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់បញ្ជូនជនត្រូវចោទទៅជំនុំជម្រះនោះ”^{៤៩} សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានមើលរំលងចំពោះកាតព្វកិច្ចបឋមនេះ ក្នុងការបញ្ចប់ការស៊ើបអង្កេតបឋមរបស់ខ្លួន មុនពេលវាយតម្លៃថាតើរឿងក្តីត្រូវបញ្ជូនទៅជំនុំជម្រះ ឬលើកលែងការចោទប្រកាន់។ ជំហានដំបូងនេះគឺជាជំហានចាំបាច់ដើម្បីធានាថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងការស្វែងរក និងពិចារណាលើភស្តុតាងដោះបន្ទុក ដែលភស្តុតាងនោះត្រូវបញ្ជូនដូចគ្នាទៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង។

៣៨. តាមរយៈការបកស្រាយមិនត្រឹមត្រូវនូវកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន ក្នុងការស្វែងរកភស្តុតាងដោះបន្ទុកអង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមានការភ័ន្តច្រឡំផ្នែកច្បាប់។ ដោយពិចារណាលើកាតព្វកិច្ចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ក្នុងការស្វែងរកភស្តុតាងដោះបន្ទុក មុនពេលបញ្ចប់ការស៊ើបអង្កេត ដូចដែលបានលើកឡើងខាងលើ អង្គបុរេជំនុំជម្រះនិងពិនិត្យថា តើមានឬមិន

^{៤៤} វិធាន ៥៥(១), (២) និង (៥) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។
^{៤៥} វិធាន ៦៧(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។
^{៤៦} វិធាន ៦៦(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។
^{៤៧} វិធាន ៦៦(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។
^{៤៨} វិធាន ៦៦(៥) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។
^{៤៩} ដីកាសម្រេច កថាខណ្ឌ ៦។

មានមូលហេតុបឋមដើម្បីជឿជាក់ថា SMD អាចមានប្រភេទនៃភស្តុតាងដោះបន្ទុក ដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវពិនិត្យមើលភស្តុតាងនេះ។

៣៩. ការរៀបរាប់អំពី SMD ខាងលើបង្ហាញថា វាអាចមានឯកសារពាក់ព័ន្ធមួយចំនួនទាក់ទងនឹងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ និងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរបន្ថែម ប៉ុន្តែមិនមានអ្វីមួយបង្ហាញប្រាប់ជាក់លាក់អំពីវត្តមាននៃភស្តុតាងដោះបន្ទុកនោះទេ។ ការដែលថា សហព្រះរាជអាជ្ញាមិនអាចបដិសេធឈត្ថភាពនៃការអាចមានឯកសារដោះបន្ទុកនៅក្នុង SMD មិនមែនជាការបង្ហាញបឋមដែល SMD អាចមានភស្តុតាងដោះបន្ទុកនោះទេ។

៤០. នៅពេលដែលមិនមានការបង្ហាញច្បាស់លាស់ដែលថា ឯកសារណាមួយ និង/ឬវីដេអូ ដែលមាននៅក្នុង SMD អាចជាប្រភេទនៃភស្តុតាងដោះបន្ទុកនោះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា កាតព្វកិច្ចស៊ើបអង្កេតភស្តុតាងដោះបន្ទុក មិនតម្រូវឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតពិនិត្យឡើងវិញទាំងអស់ នូវឯកសារដែលមាននៅក្នុង SMD នោះទេ។ នៅក្នុងកាលៈទេសៈទាំងនេះ ការភ័ន្តច្រឡំនៃច្បាប់ដែលបានធ្វើឡើងដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត មិនអាចធ្វើឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះបដិសេធពេលដីកាសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ហើយផ្តល់ជូនតាមការស្នើសុំនោះទេ ប៉ុន្តែសំអាងហេតុរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតនៅក្នុងករណីនេះ ត្រូវតែជំនួសដោយសំអាងហេតុរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះវិញ។

៤១. សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានបដិសេធសំណើសុំដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានថា សំណើសុំមិនបានបំពេញនូវលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរនោះទេ។ ជាពិសេស សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតពិចារណាថា នៅពេលដែលមានតម្រុយយ៉ាងច្រើនលើសលប់ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវធ្វើការជ្រើសរើស ដូច្នេះសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវតែពិនិត្យពិចារណាយ៉ាងហ្មត់ចត់ ដោយអព្យាក្រឹត្យ ដើម្បីអាចផ្ទៀងផ្ទាត់ពីភាពត្រឹមត្រូវ និងច្បាស់លាស់នៃសំណើសុំនេះ មុននឹងឆ្លើយតបចំពោះសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ^{៥០}។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានលើកឡើងថា “ក្រៅតែលក្ខខណ្ឌទម្រង់សុទ្ធសាធ ដែលអាចត្រូវបានបកស្រាយដោយសេរី ការទាមទារឱ្យមានភាពច្បាស់លាស់នៃសំណើសុំ គឺជាកត្តាសំខាន់បំផុត ពីព្រោះវាមានទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងគោល

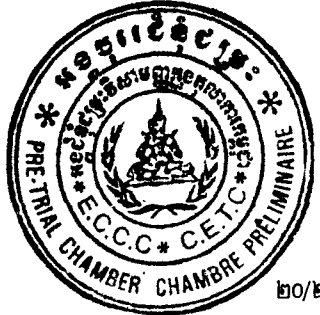
^{៥០} ដីកាសម្រេច កថាខណ្ឌ៧។

ការណ៍ពន្លឿននីតិវិធី”^{៥១}។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានបន្ថែមថា “មេធាវីការពារក្តីដែលស្នើសុំឱ្យមានកិច្ចស៊ើបសួរមួយ ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចពន្យល់ដល់ចៅក្រម តើអ្វីទៅ “ភាពសមហេតុផលនោះ”^{៥២}។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានបន្ថែមថា “សំណើសុំធ្វើឡើងដោយមេធាវីការពារក្តី និងមិនត្រូវបានវិនិច្ឆ័យថាត្រឹមត្រូវទេ ប្រសិនបើវាមានគោលបំណងតែមួយគត់ គឺប្រាថ្នាឱ្យស្វែងរកភស្តុតាងទាំងអស់”^{៥៣}។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតយល់ឃើញបន្ថែមថា សំណើសុំនេះមិនបានបំពេញលក្ខខណ្ឌទាមទារគ្រប់គ្រាន់ទេ ពីព្រោះវាជាសំណើសុំសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតឱ្យ “ពិនិត្យមើល ឯកសារទាំងអស់” ដែលដាក់នៅក្នុង SMD” ហើយសហមេធាវីការពារក្តីមិនបានពន្យល់ឱ្យបានច្បាស់លាស់នូវមូលហេតុ ដែលសហមេធាវីយល់ថាសំណើសុំនេះសមហេតុសមផល^{៥៤}។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតពិចារណាថា ដោយសារភាពខ្វះខាតនូវភាពច្បាស់លាស់ ការឆ្លើយតបជាវិជ្ជមានចំពោះសំណើសុំ ប្រាកដជាធ្វើឱ្យនីតិវិធីមានការយឺតយ៉ាវ និងដោយមិនត្រឹមត្រូវ^{៥៥}។

- ៤២. ភាគីតវ៉ានឹងអង្គហេតុដែលថា សំណើសុំបានបំពេញលក្ខខណ្ឌទាមទារគ្រប់គ្រាន់ ហើយថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានអនុវត្តនូវបទដ្ឋានត្រឹមត្រូវចំពោះករណីនេះ។
- ៤៣. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ថា វិធាន៥៨(៦) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងចែងថា សំណើដែលស្នើសុំដោយជនត្រូវចោទក្រោមវិធាននេះដែលរួមទាំងសំណើសុំឱ្យប្រមូលភស្តុតាង ត្រូវ “ធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដោយមានបញ្ជាក់មូលហេតុពិតប្រាកដ”។ វិធាន៥៥(១០) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងដែលមានលក្ខណៈទូទៅជាងអនុញ្ញាតឱ្យភាគីទាំងអស់ស្នើសុំឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត “បំពេញកិច្ចស៊ើបសួរណាមួយដែលខ្លួនយល់ឃើញថាមានប្រយោជន៍ដល់ការស៊ើបសួរ” ដោយមិនមានចែងឱ្យច្បាស់អំពីការបញ្ជាក់សំអាងហេតុដូចមានចែងនៅក្នុងវិធាន៥៨(៦) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។ ទាំងវិធាន៥៨(៦) និងវិធាន៥៥(១០) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងចែងថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវចេញនូវដីកាសម្រេចដែលមានសំអាងហេតុ នៅពេលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបដិសេធសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ។

^{៥១} ដីកាសម្រេច កថាខណ្ឌ៩។
^{៥២} ដីកាសម្រេច កថាខណ្ឌ១១។
^{៥៣} ដីកាសម្រេច កថាខណ្ឌ៨។
^{៥៤} ដីកាសម្រេច កថាខណ្ឌ៩ និង ១១។
^{៥៥} ដីកាសម្រេច កថាខណ្ឌ៩។

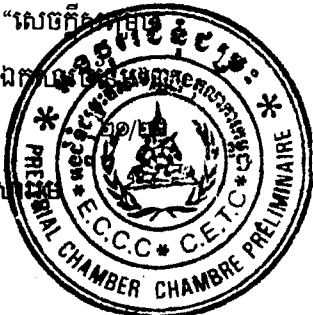
៤៤. អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា បទប្បញ្ញត្តិវិធាន៥៥(១០) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ចែងមិនច្បាស់ថា តើ វិធាននេះត្រូវយកមកអនុវត្តស្របគ្នានឹងវិធាន៥៨(៦) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។ បើតាមវិធាន៥៥(១០)នេះ ភាគីដែលដាក់សំណើសុំត្រូវកំណត់ឱ្យច្បាស់នូវការស្នើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ និងរៀបរាប់មូលហេតុ ដែលភាគីស្នើសុំយល់ឃើញថា មានភាពចាំបាច់សម្រាប់ដឹកនាំការស៊ើបអង្កេត^{៥៦}។ ករណីនេះ អនុញ្ញាតឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតវាយតម្លៃថា តើសំណើសុំពាក់ព័ន្ធក្នុងការបង្ហាញការពិត និង ផ្តល់សំអាងហេតុនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន។ ដូចដែលបានលើកឡើងដោយសហចៅក្រម ស៊ើបអង្កេតលក្ខខណ្ឌតម្រូវ ត្រូវតែគោរពតាមដែលលក្ខខណ្ឌតម្រូវឱ្យសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ មានលក្ខណៈច្បាស់លាស់គ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីធានាថា ដំណើរការនីតិវិធីមិនត្រូវបានពន្យារពេលដោយ មិនត្រឹមត្រូវ និងសិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះក្នុងពេលសមស្របមួយ ដោយគោរពតាមមាត្រា១៤ នៃកតិកាសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ និងវិធាន២១(៤) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

៤៥. អង្គបុរេជំនុំជម្រះសង្កេតឃើញថា មេធាវីការពារក្តីអាចពិនិត្យមើលឯកសារ និងវីដេអូទាំងអស់ ដែលមាននៅក្នុងSMD និងអនុញ្ញាតឱ្យស្នើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ ប៉ុន្តែសហមេធាវីការពារក្តី ត្រូវមានភាពព្រួយបារម្ភចាត់ចែង នៅក្នុងរបៀបមួយដែលនឹងមិនពន្យារពេលដល់ដំណើរការនីតិវិធីជា ពិសេសដោយធានាថា សំណើសុំមានលក្ខណៈច្បាស់លាស់គ្រប់គ្រាន់ ក្នុងការបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ ទៅសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអំពីចំណុចអ្វីដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតគួរស្រាវជ្រាវ និងដោយ សារមូលហេតុអ្វីបានជាសំណើនេះគួរយកមកធ្វើការស៊ើបអង្កេត^{៥៧}។

^{៥៦} ប្រព័ន្ធបារាំង និងប្រព័ន្ធកម្ពុជាត្រូវបានប្រើដើម្បីជួយដល់អង្គបុរេជំនុំជម្រះក្នុងការបកស្រាយវិធាន៥៥(១០) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ជាពិសេសនោះគឺមានឯកសារយោងដូចខាងក្រោមនេះ៖ មាត្រា១៣៣ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, មាត្រា៨២-១ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌបារាំង, François-Louis COSTE, *Chambre de l'instruction, Appel et saisine directe ou « Appel par défaut », Rép. Pén. Dalloz*, Décembre 2006, កថាខណ្ឌ ១៩២។ Cour d'appel de Limoges, ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៣។ Cour d'appel de Besançon, ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០១។ C. GUÉRY, *Instruction Préparatoire, Droits des parties, Rép. pén. Dalloz*, ខែមករា ឆ្នាំ២០០៨, កថាខណ្ឌ៥៥៧។

^{៥៧} លក្ខខណ្ឌវិនិច្ឆ័យស្របគ្រប់គ្រាន់នេះត្រូវបានអនុវត្តដោយតុលាការអន្តរជាតិនានា នៅពេលទាក់ទងទៅនឹងសំណើសុំបង្ហាញ ភស្តុតាងដោះបន្ទុក៖ រឿងក្តី *រដ្ឋអាជ្ញា គល់ Blaskic*, IT-95-14-PT, “សេចក្តីសម្រេចលើការបង្ហាញភស្តុតាងដោះបន្ទុក” អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៧។ រឿងក្តី *រដ្ឋអាជ្ញា គល់ Blaskic*, IT-95-14, “សេចក្តីសម្រេចលើការស្នើសុំបង្ហាញភស្តុតាង ការផ្អាក ឬពន្យារពេលបរិច្ឆេទដាក់សារណា និងការដាក់ឯកសារ” អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៧។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចលើសំណើសុំស្វែងរកភស្តុតាងដោះបន្ទុកនៅក្នុងប្តឹងឧទ្ធរណ៍

៤៦. អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានផ្តល់សំអាងហេតុត្រឹមត្រូវដែលថា សំណើសុំត្រូវតែមានលក្ខណៈច្បាស់លាស់គ្រប់គ្រាន់ និងពាក់ព័ន្ធនឹងការបង្ហាញការពិត។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតដែលថា សហមេធាវីការពារក្តីមិនបានបំពេញកាតព្វកិច្ចនេះ ដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌ៩ និង១១ នៃដីកាសម្រេចរបស់ខ្លួន គឺជាការអនុវត្តត្រឹមត្រូវផ្នែកច្បាប់ និងឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួន។

ដូច្នោះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះសម្រេចដូចខាងក្រោម៖

- ១) បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះ អាចទទួលយកបាន។
- ២) ដីកាសម្រេចត្រូវតម្កល់ទុក ដោយសំអាងហេតុដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌ៣៥ ដល់៣៩ នៃសាលដីកានេះ ដែលត្រូវជំនួសសំអាងហេតុរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត។
- ៣) បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវបានបដិសេធពោល។

អនុលោមតាមវិធាន ៧៧ (១៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង សាលដីកានេះបិទផ្លូវតវ៉ា។

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី១៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៩

អង្គបុរេជំនុំជម្រះ

Rowan DOWNING

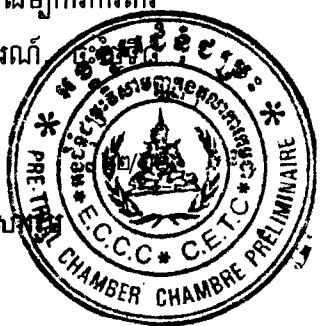

Kim Phol

Kafinka LAHUIS

ហួត តុដ្ឋ ប្រធាន គីមសាន

អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០១។ រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា តទល់ Delalic ,IT-96-21-T, សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់ជនជាប់ចោទ Hzim Delic ស្របតាមវិធាន៦៨ សុំព័ត៌មានដោះបន្ទុក, អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង, ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៧។ រឿងក្តី Nahimana តទល់ រដ្ឋអាជ្ញា, ICTR-99-52-A, សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងរបស់ Ferdinand Nahimana ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយធាតុផ្សំដែលរដ្ឋអាជ្ញាមាន និងធាតុផ្សំចាំបាច់ ដើម្បីការពារការពារកូនក្តីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ និងក្នុងគោលដៅដើម្បីជួយដល់ក្រឡាបញ្ជីក្នុងការស៊ើបអង្កេតបន្ថែមក្នុងដំណើរការបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៦។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចលើសំណើសុំស្វែងរកកត់ត្រាដោះបន្ទុកនៅក្នុងប្លង់ផ្ទុកឯកសារ